Είναι ρεκόρ! Η καθολική εκκλησία χρειάστηκε 350 χρόνια (τον Οκτώβριο του 1992) μετά τον θάνατο του Γαλιλαίου (1652) για να παραδεχτεί ότι κακώς τον βασάνισε και ότι όντως η Γη γυρίζει. Η ορθόδοξη, λιγότερο από διακόσια για να παραδεχτεί, εμμέσως πλην σαφώς, ότι οι ιερωμένοι δεν ήταν ηγέτες της επανάστασης του 1821 αλλ' απλά, κάποιοι από αυτούς συμμετείχαν στον Αγώνα. Συνέβη στις 27 Μαρτίου του σωτήριου έτους 2014, οπότε η Ιερά Σύνοδος εξέδωσε ανακοίνωση με τίτλο «Απάντηση σε ανιστόρητες απόψεις για την Εκκλησία και το 1821». Σε αυτήν, μοναδικοί ιερείς επικεφαλής εξεγέρσεων αναφέρονται δύο, αιώνες πριν από 1821 («*Από το 1680 έως το 1700*» γράφεται στο συνοδικό κείμενο *«η Ανατολική Στερεά ήταν ελεύθερη μετά από την εξέγερση δύο Επισκόπων, του Θηβών Ιεροθέου και του Σαλώνων Φιλοθέου*»). Κανένας άλλος. Και, στην ίδια ανακοίνωση, υπάρχει πλήρης παραδοχή του ότι κανένα λάβαρο δεν υψώθηκε στις 25 Μαρτίου στην Αγία Λαύρα. Βέβαια, ισχυρίζεται ότι ο Παλαιών Πατρών Γερμανός «*ευλόγησε το λάβαρο στην Αγία Λαύρα (**17** Μαρτίου 1821) και στην Πάτρα (25 Μαρτίου 1821)*» αλλά μην τα θέλουμε όλα δικά μας.

Αναφέρει η ανακοίνωση: «*Ο Γάλλος Πρόξενος Πουκεβίλ, ο οποίος έζησε τα γεγονότα της Ελληνικής Επαναστάσεως, γράφει ότι 100 Πατριάρχες και Επίσκοποι θανατώθηκαν κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας και του Αγώνος*». Βέβαια, σ' αυτήν παραλείπεται το μικρό όνομα του Πουκεβίλ, από παραδρομή υποθέτω. Επειδή πρόξενος στην Πάτρα (από το 1817) ήταν ο **Ούγος** Πουκεβίλ που είχε μετατρέψει το προξενείο σε άσυλο αμάχων χριστιανών . Όμως, το βιβλίο «Ιστορία της αναγέννησης της Ελλάδας» με τα γεγονότα από το 1740 ως τη χρονιά της έκδοσης (1824) το έγραψε ο αδελφός του, **Φραγκίσκος** Πουκεβίλ, που από το 1815 βρισκόταν στο Παρίσι και δεν έζησε από κοντά τα γεγονότα. Η Εκκλησία, βέβαια, τον λατρεύει, επειδή αυτός έγραψε το παραμύθι με των Παλαιών Πατρών Γερμανό και το λάβαρο. Φυσικά, πρέπει να ομολογήσουμε ότι το βιβλίο προκάλεσε κύμα αφίξεων φιλελλήνων στην Ελλάδα, προκειμένου να πολεμήσουν για την ελληνική λευτεριά. Και στον ίδιο άνοιξε τον δρόμο για την εκλογή του ως ακαδημαϊκού.

Η Ιερά Σύνοδος θεωρεί τρομακτικό τον αναφερόμενο από τον Πουκεβίλ αριθμό, ότι «*100 πατριάρχες και επίσκοποι θανατώθηκαν κατά τη διάρκεια της τουρκοκρατίας και του Αγώνος*

». Να θυμίσω, για παράδειγμα, ότι μόνο σε μια μέρα, στην έξοδο του Μεσολογγίου (1826), έπεσαν νεκροί 1.700 από τους συνολικά 3.000 μαχητές. Κι από τους αμάχους, οι 5.000 σκοτώθηκαν μέσα στη νύχτα. Κι άλλα 6.000 γυναικόπαιδα στάλθηκαν στα σκλαβοπάζαρα της Πόλης και της Αλεξάνδρειας. Και μη μου πείτε, «άλλο πατριάρχης, άλλο μαχητής ή άμαχος».

Κι ακόμα, η Ιερά Σύνοδος επισημαίνει «*Το 1821 βάφεται με το αίμα του Πατριάρχη Γρηγορίου Ε' και του Πατριάρχη Κυρίλλου Στ', του από Ανδριανουπόλεως*
». Και οι δυο, όμως, θανατώθηκαν επειδή ήταν χριστιανοί και όχι ως ηγέτες επανάστασης ή απλοί επαναστάτες (παράπλευρες απώλειες θα τους ονόμαζαν κάποιοι). Να αναφέρω, πόσες εκατοντάδες χιλιάδες μη πατριάρχες ή επίσκοποι, πολεμιστές ή άμαχοι, χάθηκαν στα αναρίθμητα αντίποινα των οθωμανικών αρχών εναντίον του ελληνικού πληθυσμού;

Όλο το πρόβλημα έχει δημιουργηθεί, επειδή το ιερατείο και η τότε άρχουσα τάξη θέλησαν να καπελώσουν τον Αγώνα (ήδη από της Α' Εθνοσυνέλευση «της Επιδαύρου»), παραμερίζοντας και θάβοντας το τεράστιο έργο της Φιλικής Εταιρείας στην οργάνωση και διεξαγωγή της επανάστασης. Κανένας δεν αμφισβήτησε τη συμμετοχή πολλών απλών ιερωμένων καθώς και προκρίτων σ' αυτήν. Άλλο όμως «συστρατεύομαι» και εντελώς άλλο «καπελώνω», παίζοντας τον ηγέτη.

Και μια άσχετη παρατήρηση: Ο Κωνσταντίνος Σάθας, στο βιβλίο του «Τουρκοκρατουμένη Ελλάς», καταγράφει 123 ξεσηκωμούς και επαναστάσεις (με 124η του 1821). Όχι 80, που αναφέρει ο Πουκεβίλ. Βέβαια, και μόνο στο άκουσμα του ονόματος του Σάθα, οι του ιερατείου σταυροκοπιούνται αλλά, τι να κάνουμε; Ο άνθρωπος αναφέρει δεκάδες πηγές και παραθέτει αναρίθμητα έγγραφα: Περίπου μία επανάσταση ή ένα ξεσηκωμό κάθε 3,5 χρόνια. Κι αν με τόση ακρίβεια, μπορούμε να μετρήσουμε πόσοι πατριάρχες και επίσκοποι χάθηκαν, είναι εντελώς αδύνατο να το πράξουμε για τα θύματα των λοιπών επαγγελμάτων (των απλών ιερέων συμπεριλαμβανομένων), «ων ουκ έστιν αριθμός».

(protagon.gr, 29.3.2014)